

Pesem o junaku.

V boj iz grada vitez jezdi,
v lini gor gospa ihti;
plakata dve svetli zvezdi:
hčerke Nadice oči . . .

Daleč tamkaj za lesovi
Turek hoši gorindol.
Črni brki so njegovi,
handžar v roki suče gol!

Handžar in mustače suče,
zmage Turek je vesel . . .
Lepe ima v roki ključe
angel smrtni — Azrael.

Konja jaše, straha nima,
vitez naš ni zajčji kum,
spremljata ga pobratima:
meč ob boku in pogum!

Hej, kako glavé pobira
rdečehlačnim Turkom s pleč!
Vrata Azrael zapira —
vitez k boku stavi meč . . .

V lini sijeta dve zvezdi,
roža poleg njih dehti,
k njima vitez zdaj prijezdi,
dan je v gradu radosti!

Fran Žgur.

Zima.

Stara teta, zima —
hi, hi, hi! —
s hitrimi koraki
proč beži.

Sorki južni vetri
jo podé
iz dežele naše
prelepé.

Vrani, črni vrani
sred gozdov
noč in dan podijo
jo domov.

Vrani zakričijo:
krah, krah, krah . . .
Zimo izprelefa
v gozdu strah.

S hitrimi koraki
proč beži,
mi se ji smejimo:
hi, hi, hi!

Borisov.

Bukev kima . . .

V zmrzlem snežcu bukev kima
z vejicami drobnimi,
skoz oblăčke luna bleđa
z žarki zre milobnimi.

Bukev kima, sladko sanja,
da že zre pomlađni raj,
oj, pa daleč za goró še
tiho sniva zlati maj.

In čarobne sanje sanja,
da jo biseri krase,
pa si misli, da kraljica
slavna je postala že.

In mecesen, kralj ponosni,
v snežcu poleg nje šušti,
bukav v lahnem vetru kima,
jasna noč se ji smeji . . .

Sokolov.

